

Sygn. akt IV U 1361/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 czerwca 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasinski
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 czerwca 2014r. w S.

odwołania B. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 21 października 2013 r. Nr (...)

w sprawie B. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 1361/13

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 21.10.2013r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu B. F. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

W uzasadnieniu decyzji ZUS podniósł, że Komisja Lekarska ZUS stwierdziła, że ubezpieczony jest zdolny do pracy.

Od decyzji tej odwołanie wniósł ubezpieczony B. F. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty. W uzasadnieniu decyzji podniósł, iż schorzenia, na które cierpi nie pozwalają mu na wykonywanie pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie. Uzasadniając swoje stanowisko podniósł te same argumenty co w uzasadnieniu decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje.

Ubezpieczony B. F. urodzony (...) w dniu 22.07.2013r. wystąpił z wnioskiem o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na dalszy okres dołączając zaświadczenie o stanie zdrowia. Po przeprowadzeniu badania lekarskiego Lekarz Orzecznik ZUS stwierdził, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy.

Komisja Lekarska ZUS po stwierdzeniu u wnioskodawcy urazowej amputacji palca II, częściowo palca III i IV lewej ręki z dobrą adaptacją do kalectwa uznała ubezpieczonego za zdolnego do pracy. Badając sporną okoliczność niezdolności do pracy Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy: ortopedy Z. T., neurologa M. D. i specjalisty medycyny pracy L. M.. Biegli w swojej opinii (k. 11-13v) stwierdzili u ubezpieczonego przebytą amputację palców lewej ręki, artrozę stawów międzypaliczkowych IV i V, upośledzenie chwytu lewej ręki. Schorzenia te, zdaniem biegłych, nie powodują niezdolności do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Odwołanie nie jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt. 6 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2002r. Nr 199, poz. 1673 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej. Analiza materiału dowodowego zebranego w sprawie wskazuje, że ubezpieczony nie spełnia wszystkich warunków zawartych w tym przepisie. Odnośnie warunku niezdolności do pracy Sąd podzielił opinię biegłych, ponieważ została wydana przez lekarzy odpowiedniej specjalności po bezpośrednim zbadaniu ubezpieczonego i zapoznaniu się z dokumentacją lekarską. Przy ocenie opinii wydanej w rozpatrywanej sprawie Sąd miał na względzie, iż opinia biegłego podlega, jak inne dowody ocenie według art. 233 § 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu. Zgodnie z art. 233 § 1 kpc, Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego. Sąd nie jest związany opinią biegłego i ocenia ją na równi z innymi środkami dowodowymi w ramach swobodnej oceny dowodów.

Z opinii biegłych lekarzy sądowych powołanych przez Sąd Okręgowy wynika, że przy ocenie stanu zdrowia wnioskodawcy i uznaniu, że rozpoznane u niego schorzenia nie naruszają funkcji organizmu w stopniu sprowadzającym niezdolność do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, biegli oparli się na dokumentacji medycznej dołączonej do akt sprawy i przeanalizowali wyniki badań dotychczasowego leczenia wnioskodawcy. Sąd Okręgowy, dokonując oceny prawidłowości wydanych opinii uznał je za miarodajny dowód w sprawie. Biegli dokonali wszechstronnego rozważenia całego materiału dotyczącego leczenia ubezpieczonego. Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych "niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu". Jednocześnie w art. 12 ust. 3 ustawy wskazano, iż "częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji". Skoro biegli nie stwierdzili żadnego upośledzenia funkcji organizmu, spowodowanego wypadkiem przy pracy, w stopniu powodującym niezdolność do pracy, oznacza to, że ubezpieczony nie spełnia warunków do dalszego pobierania renty wypadkowej. Ubezpieczony wnosił zastrzeżenia do opinii biegłych, lecz nie zgłosił żadnych wniosków dowodowych.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art.477¹⁴par.1 kpc orzekł jak w wyroku.